

безъ противеніе. Туй като гледаше Жуанъ д'Авила боеше са и скърбѣше за опасността на която са излагаше народътъ. А Арбуезъ правъ задъ стола си осѣщаше задовоствието на ловецъ, който гледа лева оплетенъ въ примкытъ му.

Въ тѣзи минута вратата са отворихъ; стражытъ и народътъ са разстѣпихъ съ дълбоко почитаніе. Инквизиторътъ приблиднѣ. Новоприведшиятъ бѣше предсѣдательтъ на Върховното Сѣдовище придруженъ отъ свѣтвицытъ си който като стигнѣ до Арбуеза и предъ Жуана д'Авила спрѣ са. Инквизиторътъ наведе очи предъ начальника на Върховното Сѣдовище, защото този го изгледа сърдито. Тогази предсѣдательтъ са обрнѣ къмъ Апостола, когото двамата сбирове са готвѣхъ вече да отведѣтъ въ тъмницата.

— Освободѣте тогози чловѣка, извика той повелително.

Веригытъ на апостола паднѣхъ като чрезъ вълшебство.

— Ваше Превѣсходителство, посмѣи да рече Петръ Арбуезъ.

— По какво право турихте тогози чловѣка подъ сѣдъ? пресѣче го предсѣдательтъ; не въсприехте нито акта на запираньето му да съобщите на Съвѣта. Знаете ли че можахъ...

— Наистина тѣзи формалность са пренебрежи, но покѣсно...

— Таквози пренебреженіе е престѣпленіе. Царьтъ и Съвѣтътъ искатъ наистина да са преслѣдовать еретицытъ, но туй да става законно, щото да можемъ да сѣдимъ за виновността на обвиняемытъ. Вый сте свободны, отче светый, приложи началникътъ на Съвѣта, като са обрнѣ къмъ Жуана д'Авила съ голѣма вѣжливость.

— Благодарѣ, Ваше Превѣсходителство, рече апостолътъ. Не ожидахъ отъ Ваше Превѣсходителство помалко.